

• אין כל אפשרות לשינוי מהותי בבחירות לכנסת הרביעית. ניתוח תוצאות הבחירות להסתדרות, בהן כבר הצביעו למעלה ממחצית הבוחרים לכנסת, מוכיח כי למפלגות הקואליציה הנוכחית כבר מוכתח רוב, על סמך הקולות שקיבלו להסתדרות. בסך הכל תיתכן תזווה לגבי חמושה מקומות בכנסת.

לפי הניסוי, משנה רק אחוז מבוטל את הצבעתו בין ההסתדרות לכנסת. אם יהיה אחוז הקולות הכשרים לכנסת כמו להסתדרות (75% מכלל בעלי זכות הבחירה) יהיה המודד לכל מקום בכנסת 7500 קולות. הניתוח במקרה זה:

הקומוניסטים קיבלו בהסתדרות מספר קולות שיסייק כמעט לשני מקומות. לאור ירידת הניכרת ברוחב הערבי, בגלל ויכוח רע"מ-יעראק, יקבלו לכל היותר 2 מקומות נוספים מקולות לא-הסתדרותיים. מסקנה: מק"ת תרד 6*4 מקומות בכנסת.

מפ"ם כבר קיבלה די קולות ל-9 מקומות. קולות לא-הסתדרותיים (כולל ערבים שישפרו ממק"י) יוסיפו לה לבטח מקום נוסף, עם אפשרות רחוקה למקום נוסף שני. מסקנה: 10 מקומות בטוחים. לעומת 9 כיום.

אחדות העבודה קיבלה די קולות ל-11 מקומות, יעם טיכוי לא-בטוח למקום נוסף. מסקנה: 11 בטוחים, לעומת 10 כיום.

מפא"י כבר קיבלה די קולות ל-35 מקומות בכנסת, תוסיף לבטח שני מקומות מחוץ להסתדרות. ערביי מפא"י יקבלו לפחות מקום אחד נוסף על חשבון ירידת מק"י ברוחב הערבי, ותופעה זו עלולה להוסיף עוד מקום שני נוסף — או לערביי מפא"י או למפא"י עצמה. המסקנה: 37 מקומות בטוחים למפא"י ו-6 לערבייה, בסך-הכל 43, לעומת 45 כיום.

הפרוגרסיבים כבר קיבלו די קולות ל-3,6 מקומות, יוסיפו בחוץ לפחות 2,5. המסקנה: 6 בטוחים, לעומת 5 כיום.

הדתיים יישארו כנראה סטאטיים, עם תזווה מסויימת מאגודת ישראל ופועלי אגודת-ישראל לדתיים-הלאומיים, הודות להשתרשות מפלגה זו בעליה החדשה. תופעה זו עלולה להוסיף מקום נוסף. המסקנה: 13 בטוחים לדתיים-הלא-מייים ו-3 בטוחים לשני פלגי האגודה, ביחד 16 מקומות בטוחים, כמו כיום.

הציונים הכלליים צפויים לירידה של עד 3 מקומות, בגלל נשירה ימינה ושינוי המודד. המסקנה: 10 מקומות בטוחים, לעומת 13.

חרות תקבל את 3 מקומות הצ"כ שיתפנו. המסקנה: 19 מקומות בטוחים, לעומת 16.

השבון זה מסתכם ב-119 מקומות שהם כבר בטוחים לגמרי, עם מקום אחד שילך, קרוב לודאי, לחרות, למפא"י, למפ"ם, לאחדות העבודה או לדתיים.

השבון זה יכול להשתנות רק אם יגרל המודד בצורה ניכרת, על-ידי השתתפות מספר הרבה יותר גדול של בוחרים בהצבעה, מכפי המצוי פה כיום. במקרה זה יהיה המשקל של הקולות הבטוחים של מפלגות הפועלים קטן יותר, ויישאר מספר נוסף של 3*4 או 4 מקומות למישק חופשי. (במקרה

שמספר הקולות הכשרים יגיע ל-80%, כמעט כמו בבחירות לכנסת האחרונה, והמודד יגיע ל-8000 לציר, יתנו הבוחרים שכבר הצביעו בהסתדרות למפ"ם 8,5 מקומות בטוחים בכנסת, לאחדות-העבודה 10 מקומות ולמפא"י בלי ערבים 33 מקומות בטוחים, מחוץ לקולות לא-הסתדרותיים שקיבלו. הן בציבור העברי והן בציבור הערבי.

עליה זו במודד אינה באה בחשבון אם לא יופיעו כוחות חדשים לגמרי בבחירות, שיגייסו רבבות חדשות של בוחרים מבין שאחוז הקולות הכשרים יגיע ל-80%, כמעט כמו בבחירות לכנסת האחרונה, והמודד יגיע ל-8000 לציר, יתנו הבוחרים שכבר הצביעו בהסתדרות למפ"ם 8,5 החלוקה של שאר המקומות בכנסת לפי הפרופורציה שהסתמנה כנ"ל. כך נוצר מצב שהסיעות ההסתדרותיות, שכוחן כבר מגובש לקראת הבחירות, מעוניינות באדישות מכסימלית של הציבור, כדי להוריד עד כמה שאפשר את המודד ולהעלות את משקל קולותיהן.

שלוש עובדות בטוחות לחלוטין לאור המספרים היבשים: (א) לא יתכן נצחון מכריע של חרות, שישנה את הרכב הכוחות במידה שתספיק אלטרנטיבה בארבע השנים הקרובות, (ב) למפלגות הקואליציה הנוכחית (כולל ערביי מפא"י) מובטח, גם במקרה הרע לכן ביותר, רוב של כ-65 מבין 120 המקומות בכנסת הבאה, (ג) החלוקה העיקרית בין שמאל, מרכז, דתיים וימין בכנסת הבאה, לא תהיה כמעט שונה מן החלוקה בכנסת הנוכחית, ועיקר התזווה האפשרית תהיה בקרב כל גוש בתוך עצמו.

העם

טומו שחיתות

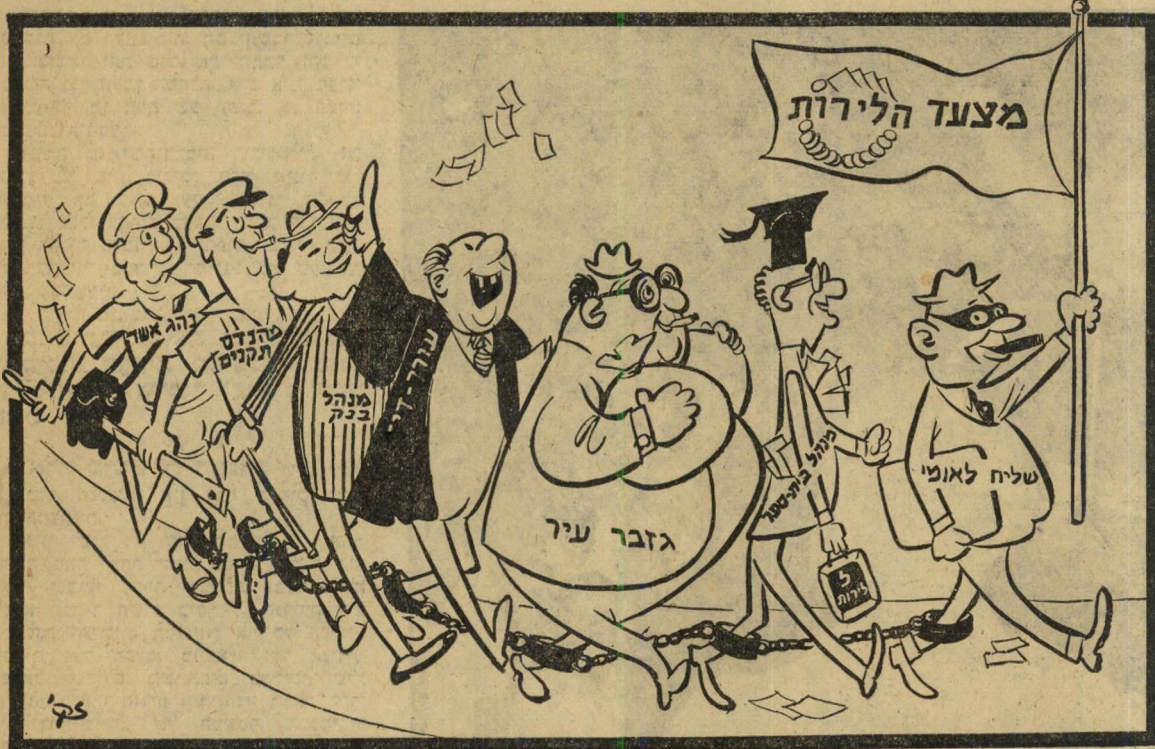
סופרים בלשיים רבים גילו מזמן כי מע" שה רצה אחד או שניים מוועדים את הקורא, אך מעשיר-רצה רבים הופכים לפארסה מבדחת. גיבוב דומה של עכירות הפך השבוע את עתוני ישראל לפארסה. מעשיה-שחיתות באו בתכיפות כזאת, ומכיונים כה שונים, עד שהאזרח שוב לא ידע אם לבכות או לצחוק. בעתון של יום אחד יכול הקורא למצוא שלושה-ארבעה מעשי-שחיתות חדשים. עוד לפני שהספיק לחשוב עליהם, בא העתון של יום המחרת עם ערימה חדשה. המיוחד בתמונה היה שחיתות זו לא היתה מוגבלת לחוג אחד, למקצוע אחד או לרמה אחת. היה נדמה כאילו פשטה השחיתות בכל המקצועות, הפכה לנחלת-הכלל. ליגלג אורח אחד: "אפשר לפתוח טוטו-שחיתות. נחש מי יהיה הגנב הבא, מה יהיה מקצועו ומה סכום הגניבה."

הרג חולה מן הראש. חלק מיבול השבועיים האחרונים: אדם הנאשם ברצח ובשוה, שנשלח בשליחת האומה לחוץ-לארץ, מנהל בית-ספר, שמכר תעודות-גמר בכסף לבני-טובים, גזבר-עיר, שנאשם בניוף מיסמכים,

אולם בישראל נוצר מצב קוריוזי: ככל שאיחלת המיבצע בולטת יותר, כן גובר המאבק הילדותי בין העסקנים, התובעים ל- עצמם את הזכות הבלעדית עליו. תוך כדי ויכוח גילו הנוגעים בדבר שהם שקרנים. **35 יום לפני.** הויכוח המחודש התחיל כאשר טען ביגני בדבר שוב, כי לשרי אחדות-העבודה לא היה מושג על המיבצע אלא 48 שעות לפני פתיחת-המסקנה: רק הזקן הגאוני ידע, תיכנן וביצע את הכל, תוך התעלמות מוחלטת מן הממשלה. אלא שהפעם לא שתקו שרי אחדות-העבודה. בהודעה בעתונם קבעו כי ביגני שיקר: "ההתיעצות הראשונה של ה. בן גוריון עם החתומים-מטה (השרים ישראל בריהודה ומשה כרמל) נתקיימה בחדרו של ראש-הממשלה בירושלים... 35 ימים לפני המיבצע... הוטל על משה כרמל תפקיד-הקישור להכנת המיבצע."

היתה זאת ההודאה הרשמית הראשונה כי ממשלת-ישראל שיקרה בטענה כי המיבצע היה ספונטאני, הגבה על הפרת-גבול מצרית, ולא תוכנן זמן רב מראש בפרוט-רוט עם ממשלות צרפת ובריטניה.

היתה זאת גם הודאה בכך כי מפא"י ואחדות-העבודה תיכננו את המיבצע מאחורי גבם שרי מפ"ם, ששמעו עליו רק יומיים לפני התחלתו — דבר שלא הפריע

„לא נותקה עוד השלשלות...“

מאז למפ"ם להמשיך לשבת בממשלה. במצב בלתי-נעים הועמד גם יגאל אלון, שעזן בשיתותיו עם מנהיגים הודיים כי הוא ומפלגתו התנגדו למיבצע הזכור לדראון לכל מנהיגי אסיה ואפריקה.

עתונות

לביא שאג - נצחר לא יירא! „מאורע הבידור היחידי שיומת עירית טבריה לתושביה נהפך, ערב יום העצמאות, למאורע גדוש שיעמום. עשרת אלפים איש התקבצו כדי לצפות בחזיון ההיסטורי אשר דן, משום מה, דחקא בתקופת מרד החש" מונאים... מערכת הרמקולים היתה גרועה... כשנשמעה מהבמה הקריאה: „יחי אנטינו... כוס!“ התזיקו רבים אחריה וקראו: יחי...! הקולות היחידים ששלטו למעשה בשטח, במשך שעה וחצי בה הוצג החזיון, באו מפיותיהם של מכורי הגוזו והפלפל!“ במלים אלה תיאר צבי לביא, כתבו המי מושקף של מעריב בגליל, את חגיגות יום-העצמאות בטבריה. אום אחד שלא יכול היה לשכוח לו זאת, היה יוזם החזיון — ראש העיר משה צחר. צחר גמור-הקומה ובעל הבלורית הבן-גוריונית, ידוע כקנאי לכל מה שקשור בטבריה ובכבודה. הוא ראה ברשימתו של לביא עלבון צורב לעירו ולעצמו, חיפש הודמות לפרוע את החשבון. ההזדמנות נמצאה בכנס תלמידי בית-הספר (המשך בעמוד 6)

● עורך-דין, שנאשם במעילה בכספי-לקוחותיו, מנהל-בנק, שנאשם בניוף חתימת לקוחותיו על צ'קים, מהנדס-תקנים ומנהל-מפעל ידוע, אשר קצין-בטחון האשימם בגסיון לשחור, נהג אש"ה, שזיוף כרטיסים ומעל בכספים. מינפה כללית כזאת שוב אינה יכולה להיות מקרית. כאשר הזהירו הלוחמים בש-חיתות, ובראשם העולם הזה, לפני שלוש שנים בפני גידולי-השחיתות הראשונים, נע"שה הכל כדי להשיקם ולהשימם. עתה הפך הגנע למחלה לאומית נוראה. אין זו מחלה הניתנת לריפוי על-ידי שופי-טים ובתי-סוהר. היא זקוקה לריפוי חברתי יסודי — ריפוי החייב להתחיל מן הראש.

מפלגות

ניתוח אחרי המוות

מעולם לא היתה האיחלת הפוליטית של מיבצע-סיני כה ברורה כמו החורש. המצרים חסמו את תופשי-המעבר של המטענים היש-ראליים באוניות זרות בתעלת-סואץ — ובזאת חיסלו את אחד ההישגים הקטנים האחרונים ששרדו מן המיבצע. האפריקאים הטילו חרם על ישראל במסיבת יום-חרותם. בבריטניה ובצרפת נעלמו מומן כל האישים שידם היתה במיבצע בישהמזל.